

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на образованието,
младежта и науката

ОЛИМПИАДА ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА

ОБЛАСТЕН КРЪГ – 7 март 2010 г.

VI КЛАС

Дидактическа задача: Изслушайте двата последователни прочита на текста и напишете подробен преразказ от името на мъжа – г-н Павлов.

МОСТЪТ

от

ЕВГЕНИЯ ЙОРДАНОВА

Разярената река се мъчеше да отнесе всичко по пътя си. Дъждовете не спираха да ваят вече трети ден. На речното корито му се искаше да побере цялата тази вода, за да не може да стигне до кучето, което виеше от болка в предсмъртния си гърч. Клетото животно явно беше хвърлено от моста, след като беше малтретирано от озлобени хора. Минаващите по моста пешеходци, убити от сивото си ежедневие, стискаха чадърите и нямаха желание дори да погледнат откъде идва злокобният вой.

На ъгъла на моста се кипреше малък цветарски магазин, до който спря кола. Излезе мъж на средна възраст и забързано хлътна за цветя. Когато се появи с голям букет хризантеми, красиво аранжирани от цветарката, той спря до колата си и понечи да я отключи. Тогава чу злокобния кучешки вой. Ослуша се. Остави цветята на капака на колата и погледна към реката, която вече преливаше. Видя водата, която всеки момент щеше да погълне осакатеното куче. Настръхнал от кучешкия вой, заслиза по стълбичките към реката. Стъпи в калта, направи няколко крачки и клекна до раненото животно. Разбра каква е работата, свали палтото си, зави в него кучето и го вдигна на ръце. Заизкачва се обратно, нестабилен от полепналата кал по обувките му. Погледна нагоре и видя хора, привлечени от гледката. Любопитството беше ги накарало да се спрат. Тогава точно се случи, че политна назад към разярената река.

- Глупак, хвърли кучето, ще се пребиеш! - чу вик от тълпата.

Усети болка в цялото си тяло, но здраво стискаше уличния пес. Докато лежеше в калта, усети, че беше минало време, и слава богу, мътната вода се беше оттеглила

малко назад.

Някой го задърпа и той видя двама санитарни, които искаха да го отделят от кучето. Той не го пускаше от прегръдката си. Зърна линейката на моста и единственото, което успя да каже, беше:

- Ще ви платя, моля ви, погрижете се за моя приятел!

Санитарите, изглежда, го познаха и той чу успокоен:

- Г-н Павлов, не се притеснявайте. Ще направим всичко и за двама ви.

Шест месеца по-късно двамата с кучето решиха да си припомнят неприятната случка. Щом стигнаха до стълбите, кучето не пожела да слезе долу.

- Хайде приятел, нали съм с теб! Край реката е приятно за разходка.

От цветарския магазин излезе цветарката с малка саксия цъфнали теменуги.

- Господине, това е за вас. Преди време си забравихте тук букета.

Той понечи да плати, но тя усмихнато му подаде саксията, погали кучето по челото и свенливо каза: "Довиждане!"